

Ηδύφωνο

www.simerini.com.cy

ΕΛΕΝΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Σ ε μια Κύπρο που έχει καταδικάσει τους νέους της να μην μπορούν να έχουν όνειρα, καθώς η κατάσταση που επικρατεί τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας είναι απαγορευτική ως προς αυτό και καθώς ο πρώτος στόχος του καθενός είναι η επιβίωση, είναι ωραίο να συναντάς νέους ανθρώπους που παλέουν να πραγματοποίησουν σε αντίκος συνθήκες τα όνειρά τους, τα οποία παρεμπιπόντως αφορούν και στην γενική καλό...

Ένας τέτοιος νέος άνθρωπος είναι και η νεαρή σκηνοθέτης και πιθοπούς Βαλεντίνα Φαίδωνος, η οποία επομένως είναι ένα ντοκιμαντέρ για τη λευκαμία, με το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα να είναι το βασικό σκηνικό της, αφού μέσω αυτού εξελίσσονται όλες οι ιστορίες με τις οποίες καταπίνεται. Γιατί, όπως είπε και η ίδια στο «Η», αυτή είναι το όνειρό της, να χρησιμοποιεί την τέχνη για να γίνει ο κόσμος μας καλύτερος, βάζοντας έτσι το δικό της λιθαράκι.

«Έχω αντιληφθεί την ικανότητα που έχει ο κινηματογράφος να χρησιμοποιείται, όχι μόνον ως μέσο ψυχαγωγίας αλλά και ως μέσο κοινωνικής αφύπνισης. Να στρέψει τον καθρέφτη ήσαν στη μούρη των ανθρώπων και να τους προκαλέσει. Αυτό αγαπώ πολύ να κάνω, και σε ιδιαίτερες συνθήκες θέλω να χρησιμοποιώ την τέχνη μου με την ελπίδα πως κάποτε θα βάλω κι εγώ ένα λιθαράκι για ν' αλλάξει το status quo ή, τι, τελοπάντων, μας καλύτερα», μας είπε η Βαλεντίνα Φαίδωνος στη συζήτηση συνέντευξης, που κύλισε αβίαστα για τρεις και πλέον ώρες.

Ξεκίνησε κατά λάθος

Στην ερώτηση πώς αποφάσισε να καταπιστεί με ένα τόσο ευαίσθητο θέμα όπως η λευκαμία, η Βαλεντίνα είπε ότι το ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους «HLA» ξεκίνησε κατά λάθος. «Κατ' αρχάς να πω τον «HLA» είναι συντόμευση του όνου Human Leukocyte Antigen (Ανθρώπινα Λευκοκυταρικά Αντιγόνα). Τα αντιγόνα αυτά είναι προτεινικά μόρια, τα οποία κληρονομούμε από τους γονείς μας.

«Είναι σημαντικό κατά τη μεταμόσχευση μελού των οστών να καθορίζεται ο HLA, δηλαδή η συμβατότητα δότη και ληπτή, για να αποφευχθεί η απόρριψη του μοσχεύματος ή άλλες επιπλοκές, όπως τα νόσους μοσχεύματος έναντι του ξενιστή (Graft versus host disease), κατά την οποία ο γρανιμός αναγνωρίζει ότι υπάρχουν ξένες ουσίες ή κύταρα μέσω του και προσπαθεί να τα αποβάλει με συνέπειες ασφαρδότας στην υείσια του ασθενούς», όπως πας εξηγήσει για τον τίτλο του ντοκιμαντέρ.

Επιτρέφοντας λοιπόν στο πώς ξεκίνησε το «HLA» στη σκηνοθέτης είπε ότι «πήραχε για πολλά καιρό έκλιπον για καταγραφή νέων εθελοντών δοτών στο αρχείο του Καραϊσκάκειο Ίδρυματος. Συγκεκριμένα, ένα αγοράκι έζησε τώρα διαγνωστεί με λευκαμία και κανένας δεν ήταν συμβατός δότης στην Παγκόσμια Τράπεζα Εθελοντών Δοτών». Έτσι, η μπτέρα του αγοριού ξεκίνησε έναν αγώνα ευαισθητοποίησης, ούτως ώστε ο κόσμος να πάει να κατα-

Συνέντευξη //
«Φτιάχνω ταινίες με την ελπίδα να σταθούν η αφορμή -κάποτε- ν' αλλάξει κάτι στον κόσμο. Ξέρω ότι είναι ρομαντικό, αλλά άμα δεν στοχεύσεις κάπου, δεν θα πας πουθενά»

γραφεί. Εγώ αυτό το πληροφορίθικα μέων του Facebook, όπου και παρακολουθώντας την εξέλιξη της ιστορίας αυτής, ενώ παράλληλα έκανα share των αναρτήσεων και είχα εγγραφεί στην Τράπεζα.

«Οι μέρες πέρνουσαν, αλλά δότης δεν είχε ακόμη εξευρεθεί. Μιλώντας με τη γυναίκα αυτή, έναν εξαιρετικό άνθρωπο, κατάλαβα πως το πρόβλημα μας στην Κύπρο δεν είναι η έλλειψη ανθρωπότης, αλλά η έλλειψη πληροφόρων. Της είπα τι δουλειά κάνω και είχε την καλοσύνη να με φέρει σε επαφή με το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα, όπου και τους πρότεινα να κάνουμε ένα ντοκιμαντέρ σχετικά με τις αιματολογικές κακοκλήσεις με επίκεντρο τη λευκαμία.

«Οι άνθρωποι του Ίδρυματος είναι πολύ συνεργάσιμοι και με δεσπτικαν με χαρά, παρέχοντάς μου πρόσβασην και πληροφορίες απαραίτητες για να διεξάγω την απαραίτητη έρευνα, και γι' αυτό τους ευχαριστώ», μας ανέφερε μιλώντας για τη δουλειά της η νεαρή

σκηνοθέτης.

Οι στόχοι

Όσον αφορά στο περιεχόμενο του ντοκιμαντέρ «HLA», η Βαλεντίνα Φαίδωνος διευκρίνισε ότι δεν είναι η επιστημονικό ντοκιμαντέρ. «Δεν θα δείπνη talking heads να μιλάνε σε ακατάπου-

λαδή, ακολουθώντας το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα καθημερινά, από τον Ιανουάριο, η πληροφορία απορρέει μέσα από την παρακολούθηση διάφορων περιστατικών όπου εμπλέκεται το Ίδρυμα. Βασικός μοντ στόχος είναι, αφού κάποιος δει αυτή την ταινία, να ξέρει τουλάχιστον κάποια βασικά πράγματα:

«Πώς γίνονται δότης, εάν είμαι συμβατός με κάποιον ασθενή, τι ακολουθεί μετά, ποιες είναι οι δύο μέθοδοι συλλογής του μοσχεύματος και αν υπάρχουν παρενέργειες. Τα προαναφέρθεντα συνυπάρχουν με την «αρίθμηση» της ιστορίας της Ιδρυτικής του Καραϊσκάκειου Ίδρυματος και τι στάθηκε αφορμή για τη δημιουργία του», επεσήμανε.

Πρόσθιος, ακόμα, ότι, παρακολουθώντας την ιστορία αυτή, ερχόμαστε σε επαφή και με αυτοοργανωμένες ομάδες που βοηθούν το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα, όπως είναι το «ΥπεραΗμέρε Η Ανοίξη», τα παιδιά του τμήματος Ιατρικής του Πανεπιστημίου Κύπρου κ.λπ., οι οποίες επιτελούν σημαντικό έργο για την ενημέρωση και εγγραφή δοτών. Αναφορικά με την προώθηση του

Ανεξάρτητη παραγωγή

Όπως και η ίδια μάς είπε, «σε κάθε δουλειά που κάνω, ερωτεύομαι κάθε χαρακτήρα που ακολουθώμ, καθώς είναι μεγάλη υπόθεση ο άλλος να σου ανοίγει την πόρτα της ψυχής του, της κοινής του και να σου λέει, ναι, σου επιτρέπω να μπεις και εσύ. Πρέπει να σεβεσαι, να καταλαβαίνεις τα όρια και να εκτιμάς αυτό που σου προσφέρει».

Όσον αφορά το θέμα την χρηματοδότησης του ντοκιμαντέρ, ερωτήθησα σε δημιουργός του, ανέφερε ότι είναι μια ανεξάρτητη παραγωγή και δεν χρηματοδοτείται από κάποιον φορέα.

Όσον αφορά το θέμα την χρηματοδότησης του ντοκιμαντέρ, ερωτήθησα σε δημιουργός του, ανέφερε ότι είναι μια ανεξάρτητη παραγωγή και δεν χρηματοδοτείται από κάποιον φορέα. Αναφορικά με την προώθηση του

Το ντοκιμαντέρ της Βαλεντίνας Φαίδωνος «HLA» καταγράφει βήμα-βήμα την ιστορία ασθενών με λευκαμία και των ανθρώπων που εργάζονται για το Καραϊσκάκειο Ίδρυμα.

στες συνεντεύξεις, όπτε διάφορες στατιστικές με διανούστες ορολογίες.

»Επέλεξα να ακολουθήσω έναν observational τρόπο προσεγγίστων. Δη-

Ηδύφωνο

www.simerini.com.cy

είπε ότι με την ολοκλήρωσή του θα σταλεί σε διεθνή φεστιβάλ ταινιών και γύρω από αυτό θα δημιουργηθούν κάποιες δράσεις. «Βασιζόμαστε στη συμβολή του κόσμου, ώστε να μαθευτεί αυτή μας η προστάθεια», τόνισε.

Ποια είναι η Βαλεντίνα

Η Βαλεντίνα Φαίδωνος γεννήθηκε στη Λεμεσό. Τελεώνωντας το σχολείο, πήγε στην Αθήνα όπου σποιδίσας υποκριτική και εργάστηκε για κάποια χρόνια ως ηθοποιός, ενώ μεταξύ άλλων συνέργαστηκε και με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος στη Θεοφανίκη.

Στη συνέχεια, κατά τα έτη 2009-2010 και με αφορμή την οικονομική κρίση, που ήταν πλέον εμφανής σε

όλες τις εκφάνσεις της ψυχής στην Ελλάδα, πλήττοντας πρώτα τα τέχνες και τα γράμματα, με αποτέλεσμα η ανεργία να ρυπάνει και το έτσι κι αλλιώς τα λαϊκωριμένο επάγγελμα του ηθοποιού, επέτρεψε στην Κύπρο.

Ενώ προσπαθούσε να σχεδιάσει το επόμενο βήμα της, πέρασε από ορι-

«Με το ντοκιμαντέρ θέλω να κάνω όλον τον κόσμο μια γροθιά κατά της λευκαιμίας»

σημένες (αρκετές, κατά τα λεγόμενά της) ακρόασεις, κι έτσι συνεργάστηκε με το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου ως ηθοποιός και κειμενογράφος αργότερα. Είχε επίσης κάποιες σύντομες συνεργασίες και με ιδιωτικούς σταθμούς.

Το 2012 πάρνει μιαν υποτροφία σε

Αγγλικό Πανεπιστήμιο για να σπουδάσει Παραγωγή Κινηματογράφου. Η συγκεκριμένη σχολή θεωρείται μια από τις καλύτερες, έτσι γρήγορα και αθόρυβα φεύγει για εκεί.

Μέχρι σήμερα βρίσκεται Λονδίνο, όπου κι εργάζεται. Συνεργάζεται ως freelancer σε διάφορες εταιρίες, αλλά κάνει και τα δικά της projects. Για τις ανάκτες γυρισμάτων έχει βρεθεί σε Πολωνία, Νότιο Αφρική, Ελλάδα, ενώ τανίες της έχουν διαγωνιστεί σε διεθνή φεστιβάλ.

«Η αγάπη μου για την υποκριτική ξεκίνησε από πολύ μικρή ηλικία, καθώς θεωρούσα το θέατρο ένα εξαισιό μέσον έκφραστος, αναζήτησης, παιδείας. Εδώ να αναφέρω πως αυτό που με μαγεύει περισσότερο είναι η δυνατότητα που παρέχει το "μένο" αυτό στον ηθοποιό που ανοίκει μια πορτούλα ή ένα σφαλιότο παράθυρο στον μέσου του θεατή -στο μιαλό, στην ψυχή του- και να τον "προκαλέσει" να σκέφτει. Να τη δει άλλως», ανέφερε χαρακτηριστικά για την επιλογή της να ασχοληθεί με την υποκριτική.

Ακολούθησα μια συμμορία...

Για την ενασχόλησή της με τον κινηματογράφο η Βαλεντίνα Φαίδωνος είπε ότι πέρα από αυτό τον ερωτικό δεσμό που είχε και έχει με το θέατρο, έτρεφε και τρέφει μια τεράστια αγάπη και για τον κινηματογράφο.

Πρόσθεσε πως «για τον ίδιο ακριβώς λόγο, επικοινωνούν πράγματα και καταστάσεις. Σε ταξιδεύουν. Ο κινηματογράφος, όμως, σου δίνει ακόμα πιο πολλές ελευθερίες από το θέατρο, να επικοινωνήσεις τους προβληματισμούς σου. Τους προσωπικούς σου προβληματισμούς. Νομίζω...».

Οσον αφορά προηγούμενες δουλειές της, μας μίλησε για το τελευταίο ντοκιμαντέρ της, στο οποίο ακολούθησε και κατέγραψε με την κάμερά της μια ομάδα αγοριών από τη Νότιο Αφρική που έποιαν δύοκολες zowes, έντας μέλη γκανγκατερικών ομάδων, κάποιοι ήταν άστεγοι, ενώ άλλοι ζόσαν σε φτωχογείοντες, και προσπάθουσαν να επιβιώσουν πουλώντας ναρκωτικά και ληστεύοντας τουρίστες.

Όπως μας εξήγησε, τα αγόρια αυτά τα έναντις είναι μια κερδοοκτικός οργανισμός, ο οποίος προσεγγίζει ανθρώπους κοινωνικά αποκλεισμένους και προσπαθεί να τους επανεντάξει. Επιλέγονται να περάσουν τρεις μήνες σ' ένα καμπ, όπου και απέφρεπτοποιούνται. Στη συνέχεια, τα συγκεκριμένα παιδιά αντιπροσωπεύουν τη Νότιο Αφρική στο τουρνουά αστέγων στο ποδόσφαιρο δρόμο στην Πολωνία το 2013.

Αφού πεπέτρεψαν στην πατρίδα τους, πλέον χρησιμοποιούν τις εμπειρίες τους και το ποδόσφαιρο δρόμου για να κρατήσουν τα άλλα παιδιά μακριά από την ψωή που οι ίδιοι αναγκάστηκαν να ζήσουν. Το αποτέλεσμα της προσπάθειας εκείνης χρησιμοποιήθηκε και από τον οργανισμό για επιμόρφωση, όπως μας είπε.

Εκτός από το ντοκιμαντέρ, έχει ασχοληθεί, επίσης, και με τανίες μυθοπλασίες (μικρού και μεγάλου μήκους). «Αγαπώ και τους δύο κόσμους το ίδιο, γιατί η γραμματική, οι ελευθερίες ή οι περιορισμοί τους είναι το ίδιο μαγικά», τόνισε.

